

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/130/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116227876
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7116227876.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej: N. R., nar. XX.X.XXXX, bytom v R., J. XX, o zaplatenie 126,08 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 15.januára 2018 sp.zn. 38Csp/158/2016

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 15.januára 2018 č.k. 38Csp/158/2016-80 žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 19,55 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4,29 € od 1.6.2015 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 15,26 € od 11.2.2016 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Rozhodol, že strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 126,08 € s prísl. titulom úhrady za odber plynu, poplatku za prerušenie/obmedzenie dodávky zemného plynu a titulom poplatkov za vystavenie a zaslanie upomienok.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 25.9.2014 písomne zmluvu o dodávke plynu do odberného miesta v Košiciach, na Hutníckej ulici č. 16. Žalobca vyúčtoval žalovanej dodávku plynu na dohodnutom odbernom mieste za obdobie od 26.9.2014 do 18.4.2015 v sume 4,29 € faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou 31.5.2015 a za obdobie od 19.4.2015 do 25.11.2015 v sume 15,26 € faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou 10.2.2016, spolu 19,55 €. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2015, splatnou dňa 29.10.2015, žalobca vyúčtoval žalovanej sumu 78,53 €, ako poplatok za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu. Faktúrami č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.1.2015, XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.2.2015, XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.6.2015, XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015, XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.8.2015 a XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.9.2015 žalobca vyúčtoval žalovanej každou z vyššie uvedených faktúr sumu 3 € za vystavenie a zaslanie upomienky. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.3.2016 žalobca vyúčtoval žalovanú sumu 10 € za vystavenie a zaslanie upomienky. Žalovaná sumy účtované vyššie uvedenými faktúrami nezaplatila.

4. Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení §§ 39, 52, 53, 488, 489 a 517 Obč.zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., podľa §§ 4 a 5b zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa §§ 15, 47 ods. 1, 48 a 69 zákona 251/2012 Z.z. o energetike.

5. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 297 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého pojednávania nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 €.

6. Za nesporné považoval uzavretie zmluvy o dodávke plynu medzi stranami sporu, ako aj vystavenie faktúr žalovanej na celkovú sumu 126,08 €, ako aj skutočnosť, že žalovaná tieto faktúry neuhradila riadne a včas, a to ani napriek písomným výzvam žalobcu na ich zaplatenie.

7. Za nepreukázané skutkové tvrdenia súd označil právny dôvod fakturovania sumy 78,53 € za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu a súm po 3 € a 10 € za upomienku, keďže vo faktúrach ani v žiadnych iných listinách predložených žalobcom nie je uvedené, na základe čoho alebo z akých dôvodov boli žalovanej tieto sumy vyfakturované.

8. Vzhľadom na platne uzavretú zmluvu o dodávke plynu súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 19,55 € titulom úhrady za odber plynu v období od 26.9.2014 do 18.4.2015 v sume 4,29 € a za obdobie od 19.4.2015 do 25.11.2015 v sume 15,26 €. Zároveň priznal žalobcovi aj úrok z omeškania zo sumy 4,29 € vo výške 5,05 % ročne od 1.6.2015 do zaplatenia a zo sumy 15,26 € od 11.2.2016 do zaplatenia, vychádzajúc zo splatnosti faktúr, ktorými boli vyššie uvedené sumy fakturované.

9. Pokiaľ žalobca účtoval žalovanej poplatok 78,53 € za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu z titulu neoprávneného odberu a poplatky za vystavenie a zaslanie upomienok 6 x 3 € a 10 €, súd konštatoval, že nebol v konaní predložený jediný dôkaz o tom, že by takéto poplatky z uvedených dôvodov alebo v uvedených výškach boli medzi stranami sporu výslovne dohodnuté. Zároveň konštatoval, že takéto zmluvné dojednania (o takýchto poplatkoch) považuje za neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa, a teda za neplatné podľa § 53 ods. 5 Obč.zákonníka. Konštatoval, že pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také poplatky, ktoré obstoja v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov zmluvy. V spotrebiteľských veciach by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejší alebo výlučne sankcionovaný poplatkami len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Uviedol, že žalobca ako dodávateľ nebol nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane, čo vyznieva v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Zároveň konštatoval, že prerušenie dodávky plynu je nepochybne nástrojom žalobcu, ako dosiahnuť bez súdneho konania úhradu dlžných záväzkov žalovanou, resp. zabrániť poskytovaniu ďalších služieb do úhrady záväzkov, ktoré sú už po splatnosti. Prerušenie a obmedzenie je teda výlučným nástrojom určenej ochrany samotného žalobcu a nie je to služba v prospech žalovanej. Vo všeobecnosti poplatky za plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa, najmä administratívnoprávna agenda, a teda aj upomienky sú neprijateľné, nakoľko slúžia na uspokojenie potrieb dodávateľa, nie spotrebiteľa a je z nich zrejмый vlastný ekonomický záujem žalobcu. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými nie sú spotrebiteľovi poskytované nejaké protiplnenia.

10. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

11. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP. Hoci žalovaná mala v konaní úspech v rozsahu 70 %, trovy konania jej nevznikli, preto súd rozhodol, že strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania.

12. Proti tomuto rozsudku proti jeho zamietavému výroku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj z dôvodu, že postupom súdu mu bolo odňaté právo konať a navrhol rozsudok v napadnutom výroku

zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch odvolania namietal, že súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 písm. b/ CSP, hoci pre to neboli splnené zákonné podmienky, a to vzhľadom na záver súdu o sporných (nepreukázaných) skutkových tvrdeniach, týkajúcich sa uplatneného nároku na zaplatenie poplatku za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu a poplatkov za upomienky. Predpokladom rozhodnutia bez pojednávania v zmysle § 297 písm. b/ CSP sú okrem jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnoty sporu bez príslušenstva neprevyšujúcej 1.000 € aj nesporné skutkové tvrdenia strán. Argumentoval tým, že ak žalovaná nespochybnila tvrdenia žalobcu, tieto skutkové tvrdenia neboli sporné a súd mal žalobe vyhovieť. Avšak v prípade, že skutkové tvrdenia sú sporné, keďže súd ich nemal preukázané, nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 297 písm. b/ CSP. Súd síce nie je povinný žalobcu vyzvať na doplnenie dokazovania, avšak zároveň treba rešpektovať vyššie uvedené zákonné ustanovenie a nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán. Poukázal na ust. §§ 171 ods. 1 a 181 ods. 2 CSP, v zmysle ktorých súd určí, ktoré skutkové tvrdenia medzi stranami sú sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie. Súd v prejednávanej veci nevyslovil svoj právny názor a neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili tvrdené skutočnosti. Tým odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pretože tento nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní uvedenej rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere.

13. Pokiaľ ide o záver súdu o neprijateľných zmluvných podmienkach, ktorými sú poplatky za upomienky a poplatky za prerušenie/obmedzenie dodávky zemného plynu, žalobca argumentoval tým, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj Obchodné podmienky pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti a žalovaná podpisom zmluvy potvrdila, že sa oboznámila s týmito obchodnými podmienkami, ako aj cenníkom. Poplatky boli účtované v zmysle týchto obchodných podmienok článku IV bod 4, 5 a bod 31, a to vo výške vychádzajúcej z cenníka. Uviedol, že suma 78,53 € bola žalovanej vyfakturovaná za zabezpečenie fyzického prerušenia dodávky plynu z titulu neoprávneného odberu a predmetná faktúra predstavuje refakturáciu poplatku, ktorý uhrádza žalobca spoločnosti SPP - distribúcia, a.s. za objednanú službu, a to za realizáciu prerušenia dodávky neplatiča. Vzhľadom na nesplnenie povinnosti žalovanou žalobca nevidí dôvod, aby sám znášal tento poplatok, resp. náklad. Výška poplatku nie je neprimeraná vo vzťahu k vykonanému úkonu. V závere zotrval na stanovisku, že keďže jeho skutkové tvrdenia žalovaná ako protistrana výslovne nepoprela, považujú sa za nesporné a súd z nich mal vychádzať.

14. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

16. Žalobca v odvolaní uplatnil (aj) odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

18. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04 a II. ÚS 251/03).

19. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

20. Nesprávny procesný postup vyvodzuje žalobca z tej skutočnosti, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, hoci pre to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 297 písm. b/ CSP, keďže súd nepovažoval všetky skutkové tvrdenia žalobcu (ktoré neboli žalovanou popreté) za nesporné a napriek tomu na prejednanie veci nenariadil pojednávanie a nevytvoril žalobcovi procesnú možnosť označiť dôkazy na preukázanie tých skutkových tvrdení, ktoré súd nepovažoval za preukázané, a teda za nesporné.

21. Táto odvolacia námietka žalobcu je dôvodná a tým došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP a je daný dôvod pre zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

22. V zmysle ust. § 297 CSP (Osobitné ustanovenia o pojednávaní) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak
a/ sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
b/ ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšujú 1.000 €

23. Vyššie citované zákonné ustanovenie je súčasťou druhej hlavy CSP - Spory s ochranou slabšej strany, prvého dielu - Spotrebiteľské spory, a teda upravuje zákonné podmienky pre rozhodnutie súdu v spotrebiteľských veciach bez nariadenia pojednávania.

24. V spotrebiteľských veciach súd môže rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, ak vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa (písm. a) alebo ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 € (písm. b/). Podmienky v zmysle § 297 písm. b/ CSP pre rozhodnutie súdu bez nariadenia pojednávania musia byť splnené kumulatívne, a teda nesplnenie niektorej z nich má za následok, že súd je povinný vo veci nariadiť pojednávanie.

25. Cieľom vyššie citovaného zákonného ustanovenia je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať v zásade v tzv. bagateľných sporoch (bagateľný cenový priemer pri spotrebiteľských sporoch predstavuje 1.000 €), pri ktorých zároveň nie je potrebné dokazovanie vzhľadom na nespornosť skutkových zistení a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia sporu.

26. Zákon nestanovuje, čo treba rozumieť jednoduchým právnym posúdením. Posudzujúcim subjektom toho, čo je jednoduché právne posúdenie, je konajúci súd.

27. Za nesporné skutkové tvrdenia sa v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považujú skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

28. V zmysle ust. § 186 ods. 2 CSP súd má vychádzať zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, a teda nie je povinný o nich vykonávať dokazovanie.

29. Skôr, ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. To však neplatí výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2). Zákon používa pojmy „nesporné tvrdenia“ (§ 151) a „zhodné tvrdenia“ (§ 186 ods. 2), oba pojmy sú však významovo totožné (viď Civilný sporový poriadok, komentár, Doc. JUDr. Marek Števíček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 573).

30. Cit. ust. § 186 ods. 2 CSP oprávňuje súd, aby si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi stranami sporu nie sú sporné a môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia. Pri prevzatí zhodných tvrdení strán je súd limitovaný, a to v dvoch smeroch. Prvým limitom je, že súd nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia strán, u ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Uvedená koncepcia má zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia. Ak má súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán, vykoná ohľadom nich dokazovanie. V sporovom konaní strana musí navrhnuť dôkazy na ich preukázanie (okrem sporov s ochranou slabšej strany). Ak strana dôkazy nenavrhne, súd na tieto tvrdenia neprihliada (viď vyššie citovaný komentár str. 712-713).

31. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že za nesporné sa síce považujú tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, avšak súd nie je povinný vychádzať z týchto zhodných tvrdení strán, ak má dôvodnú pochybnosť o ich pravdivosti.

32. V prejednávanej veci skutkové tvrdenia žalobcu síce žalovaná výslovne nepoprela, keďže sa k podanej žalobe nevyjadřila, avšak súd nie všetky tieto skutkové tvrdenia žalobcu považoval za preukázané, a teda za nesporné, keďže na ich preukázanie žalobca nepredložil potrebné dôkazy.

33. Nemožno teda súdu vytýkať, že bez ďalšieho nevychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nepoprela, a teda že nevychádzal z nesporných tvrdení strán a žalobe bez ďalšieho nevyhoviel.

34. Procesného pochybenia sa však dopustil súd, ak napriek existencii sporných skutkových tvrdení rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b/ CSP.

35. Za situácie, že skutkové tvrdenia žalobcu, týkajúce sa nároku na zaplatenie poplatkov za zabezpečenie fyzického prerušenia/obmedzenia dodávky zemného plynu a nároku na zaplatenie upomienok, súd považoval za nepreukázané, a teda za sporné, bolo jeho povinnosťou vo veci nariadiť pojednávanie a vytvoriť žalobcovi procesný priestor na označenie a vykonanie dôkazov, preukazujúcich sporné skutkové tvrdenia.

36. Pokiaľ súd takto nepostupoval, znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, z ktorého dôvodu odvolací súd v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil rozsudok v napadnutom rozsahu a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

37. Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci nie je možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, súd vo veci nariadi pojednávanie a po vykonaní dokazovania vo veci opätovne rozhodne.

38. V novom rozhodnutí súd rozhodne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).